M A G Y A R Ő S M Ú L T

A Z ö R ö K M a G – A M a G ő R ö K

(Ötödik rész)

N a P o K a – N a P L o K A – N a P L a K a
K o L o S – V á R – H o L L ó S – V á R
DeCeBaL – DiCSőBáL ~ BuReBiSTaS – BiRóBiZToS
SaRMiSeGeTHuZa – SZáRMiSZiGeTHáZa

*„**A magyarság ott keletkezett ahol ma él, ahonnan őstörzse soha sehová el nem távozott**, de ahonnan hosszú tízezredévek alatt egyes részei ki is költöztek lakatlan tájakra avagy olyanokra amelyeknek gyér és teljesen műveletlen lakossága volt csak, amely tájakon megtelepedve új településeket alapítottak.”*

„Holott, ha vannak is jövevényszavaink, ez még távolról sem jelenti, hogy minden olyan szavunk, amely valamely más nyelvben is megvan, azt okvetlen mi vettük volna onnan. Holott a magyar nyelv az árja és sémi nyelvek első keletkezésénél is sokkal régibb lévén, ezért sokkal több ama nyelvekben a mi ősnyelvünkből származó szó.”
~ Magyar Adorján (1887 – 1978, ősműveltség kutató)

*„Történelmünk olyan, hogy hihetetlen tűrőképességünk van. (…) Tudatunk hosszú távra van berendezkedve. (…)
Jönnek, elmennek (*az uralkodók). Ez mindig így volt. Ez összefügg azzal a tapasztalattal, hogy itt éltünk. Hol a Hunok voltak a fejünk fölött... Egyszer csak tele van a... Egy ideig ez megy. Megy, megy, megy. S akkor hirtelen előbukkan a Magyarság.
Közben nem is látni, de előjön. Ez a nyelve, a szellemisége, műveltsége ilyen jellegű.
De ez mindig így volt. Rákóczit is mondhatnám. '56-ot is mondhatom.”*
~ Varga Csaba (1945 – 2012, ősnyelv és írástörténet kutató)

AKIK SZÁMÁRA AZ IGAZSÁG ELLENSZENVET KELT, AZOKKAL
NAGYON NAGY A BAJ, S NINCS MIÉRT RÁJUK IDŐT VESZTEGETNI.

AZ IGAZSÁG ELFERDÍTÉSÉ, MEGHAMISÍTÁSA VAGY LETAGADÁSA
NEM VÁLTOZTAT A LÉNYEGEN.

A K I N E M H I S Z I , J Á R J O N U T Á N A ! ! !

Dénes F. Csongor / Kolosvár – 2019-2021, második javított kiadás
Ez a Mű a Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 4.0 Nemzetközi Licenc feltételeinek megfelelően felhasználható.

Folytatva a Magyar őseredet és őshonosság feltárását, láthattuk az előző részben (részekben) hogy a Dák, ták, tag, szák, szék, szeg, ság egy és ugyan azon fogalom hordozói. Kicsúcsosodást, kimagaslást, fedést, takarást és részséget jelent. Ami kiáll, az valami felett van, ahogyan a fedő, a fedél, ami úgyszintén része valaminek. (*Lásd Varga Csaba – Ták, Szak*) Nemes egyszerűséggel, le lehet vonni a következtetést és ki lehet mondani, a **Dákok Magyarok voltak!** *(Lásd Barabási László – Hol vagytok Székelyek? 347-352. old.)* Ahogyan a hajdúk, a betyárok vagy a huszárok. **A nevüket csak Magyarul lehet Magyarázni.** Dák = szák, szék. Mint Szaka (Saka, Sacae) Székely. D, T->SZ váltással. A név alapja a D-é gyökhang. Ez a dud – duda, dudor, dudva szavak alapgyöke. (*Lásd a Czuczor – Fogarasi, rövidítve Cz-F, szótár D és DU vagy DÚ szócikkét*) A magánhangzó bármelyik lehet: dud – didi. D->C, cici – csecs – csöcs – csúcs! C->K, kuk – kukorica, kukumis, kukuj. Kukla = cékla! Csúcs – csúk (Ciuc „Románul") – csík – szík – szék – szeg – ták – dák – dag. Dag mint dagad, dagaszt, dagadás. Angolul a csics, csecs az „tit". Ami tót(h), Túath (Tuatha Dé Danann), *Teut*-on. ***A Dák, a hágók, bércék, hegyormok őrségi népeit jelenti.*** *(Lásd Szöllősy Zoltán - Az Erdély-i dákok története 6. old.)* A Dákok, azaz Szákok, Székelyek testvérnépe a Jászok, íjászok (Géták!). A Dák, Dah, Daha egyezik az Ógörög „dehmos, demos" szavakkal, amely népet, tömeget, lakost jelent. Ennek ősgyöke a „deh", **t**a**g**lalás, **szak**asz jelentéssel. Ugyan az mint a Deutsch és Dutch. (*Lásd Proto-Germán „teudo, þeudō", Proto-Indoeurópai „tewtéh₂"*) Még csak annyit bevezetésül, hogy a „tót" az tető! A tető valaminek ***tet***ején lévő, **tet**eje. Franciául tető „toit", Olasz „tetto", Spanyol „techo". S most figyeljünk! Fehérorosz „dach", Ukrán „dakh" (дах), Lengyel és Német „dach", Holland „dak", Dán „tag", Svéd „tak", Norvég „taket". Ezentúl (gyökfordulattal), Finn és Észt „katto, katus", Albán „çati", Török „çatı" (Ejtsd „csáti") (Csat – csud - Gót!). Üzbég „tomi", Azeri „dam", Ír „dion" (Dán!). (*Lásd Cz-F Tető szócikkét*) Magyarul a hegy legfelsőbb része, a hegytető! A Dák<->Tót torzulás e képpen történik: dák->ták->tách(táh, tács)->tát. A magánhangzók (önhangzók) váltásával lehet TeTő, TéTtó (Olasz „tetto"), vagy Francia „toit" (toá). Egyes Szláv nyelvekben a „tách" kiegészül a jellegzetes díszítő hangokkal. Cseh és Szlovák „střecha, strecha", Szlovén „streha". Felső Szorb nyelven „třěcha", ami Trák! A búb és a dúd, D<->B hangváltással, azonosak. A „bk" L->R vendéghanggal, berk, berek. K->C torzulással, bérc, bérce. Ez ugyan az mint a „berg, burg" és Angolul „borough" (boró). Amelyek a hegy, domb, csúcs, vár, város fogalmak nevesítői. Például Finnül a hegy „vuori", B->V. A kapu Lettül „vārti", Litvánul „vartai", Észtül „värav". Ez a Magyar várta! Vár – Várta. A csúcs, a teteje valaminek Szláv nyelvekben „vrh, vrchol". Litvánul és Lettül „viršus, virsa". (Lásd a Wiki szótárban) Például BuRGuND, az VáRáG-uNG! Egyszóval, Várági Hungárok, Magyarok, azaz Avarok, Várhunok. A Bajor, Bavar egyik értelme is ez, *valszeg* összevonás után. (valszeg = valószínűleg) Ez nem csalás, nem ámítás. Ez is a Magyar nyelv egyik jellegzetessége. Kolumbán Sándor ősnyelv kutató, a *„Magyar szógyökök a Román nyelvben"* című írásában rámutat arra is hogy: *„cadă – kád, a szó előbb gödör jelentésű volt: göd, gág (tátott száj), kút, melyet kotortak, a pincelejáratot gádornak mondják, mindenképp mélyedést jelentett, ilyen a kagyló is. A d hang jelenléte a vízre utalhat az id, üd gyökökből kiindulva."* (Forrás) Ezen belül, más gyökök, szavak is igazolják a gyökfordulás – fogalomfordulás kapcsolatát. A következő példák a magas – mély, domború – homorú párost hordozzák magukban. Pl.: D-M – M-D. **D**o**M**b – **M**e**D**er. D-G – G-D. **D**a**G**ály – **G**ö**D**ör. Vagy **G**á**T**or – **T**é**G**ely. Ellentétes fogalomra példa: **SZ**é**K**el – **K**ó**SZ**ál (Kolumbán Sándor példái.). **GY**e**P**ű – **P**a**G**ony. Vagy éppen LuK<->KüL, mint külső, kívüli, kinti. Vagy akár KúSZ<->SzöK.

Mind ezt azért jó tudni, mert nem csak a Dák nevet és a vele összefüggő fogalmakat, lehet Magyarul, MAG nyelven értelmezni, hanem a Dák neveket is. Legyenek azok a fennmaradt személynevek, földrajzi vagy település nevek. Gondoljuk arra hogy a *tű* egy hegy-es tárgy, az egész maga egy *tő*. Ilyen a tüske, tövis, de akár a tőgy is! (*Lásd Cz-F Tö és Tő szócikkeit*) Angolul a fog „tooth"! Kiálló jelentéssel. (Lásd negyedik rész) Mind e összefüggések véletlenszerű egyezése mélyen kizárható.

A „da” „k”-á hanggal megtoldva kiadja a Dák nevet. (Legközelebbi rokona a ták, dag, dúc.) Ugyanúgy ahogyan a „le” (Le-nt, le-jtő, le-fele. Angol „low”, az alacsony. Fordítva „al”, al-ul, al-só, al-jas stb.) „k”-á hanggal képezi a különböző lyukra utaló szavakat. Az egyik „felfelét” jelent, a másik „lefelét”. Az egyik nagyságot, kimagaslót, a másik mélységet, mélyedést. (LuK<->KüL) Ez adja a DáK<->KáD összefüggést. Azonos a teknő, tekenő. K->J, D->SZ torzulással a KáD –> JáSZ. Amiért ez a szó (dák), fogalom már nem használatos, azért attól az még Magyar! Bizonyítékul álljon itt egy Varga Csaba idézet: *„Alapgyöke: le, a lek, luk jelentése: „bemélyedés”, „lemélyed”. Sok féleként ejtjük: lik, luk, lék, lak, lyuk, juk, régen még: lók, l-vesztéssel ók, óg is.” (Lásd Varga Cs. – Luk, Lyuk, Az ősnyelv titkaiból, Cz-F Ak szócikkét.)* Példák: ba-k, fé-k, má-k, nya-k, pé-k, sí-k, va-k.

KoLoS – NaPoKa – NaPLaKa. Kolozsvár, helyesebben(***!!!***) **Kolosvár** „ősi Dák neve”, Napoka (Latinosan Napoca). (S->ZS torzulás, Dés – „Dézs”, Páris(z) – Párizs, Szűzanya – Zsuzsanna) A Napokában az öt éves gyermek is meghallja a Nap szavunkat! Egyszerű magyarázata lenne, hogy e város név olyan módon képződött mint más hasonló szavunk. Ilyen a szív – szívó – szív***óka***, tol – toló – tol***óka***, csusz – csuszó – csusz***óka*** (csuszka). Az -ó melléknévképző, a -ka főnévképző, mint szintén az -óka, -őke. **Egyszóval, ez egy, a Magyar nyelven, képzett név.** Nap – Napó – Napóka. Semmilyen más nyelven sem értelmezhető! De ennél mélyebbre is lehet menni. Ahogy Varga Csaba is megállapítja, a *„lók, l-vesztéssel ók, óg is”*. Ezáltal Napóka – Naplóka, Naploka. Mivel a lok (lók) és lak csak mássalhangzóban különböznek, de azonos fogalmak hordozói, nyugodtan kijelenthetjük: **NaPoKa – Naploka = Naplaka**. Értelme: a Napnak lakása, városa! De, ez nem merő véletlen! Számtalan -loka, -laka végződésű település található a Kárpát-hazában. Bükkloka, Marosloka, Farkasloka – Farkaslaka, Marótlaka, Bánlaka stb. A lok, luk, lak mindegyik a lakás, lakni, avagy település, város fogalom jelzője. Sőt, ez még a városok léte előtti elnevezés lehet. Vár – város. Mikor még a házakat, a lakásokat a föld mélyedéséből alakították ki, majd annak fedelet húzva. A várak általában magaslatokon voltak és fallal körbe véve, védelem végett. Az „L” nélküli változatú nevek is léteznek szép számmal: Bolnoka, Csoboka, Doboka.

Ez egy újabb fontos megjegyezendő, mivel Kolosvár nevét a Görög Nicolaos (Nikoláosz), Miklós nevéből szeretnék kiokoskodni. Ez egy falcs érvelés! A Nicolaos név összetevői valójában a „nike” (győzelem) és „laos” (nép). Győzelmes nép, nép győzelme vagy néha nép ragyogása jelentéssel. (*Lásd a wikiszótárban*) A torzulás a Nicolaos –> Colaos –> Colos alakban történtnek mutatják be. Ez is a „Germán” (Értsd Habsburg!) hatást mutatja, mivel náluk a Miklós Klaus alakú. (Lásd Santa Klaus vagy Claus.) Csak itten másról van szó, a Kolos egy Magyar nemzetség név! Mivel minden őshonos nemzetet és nyomait el kell tüntetni, ezért jön a „Görög” magyarázat. Azt már nem tudják hogy a **Görögök, azaz Hellének eredetileg Magyarok voltak!** Csángók (Hellén), Jászok (Ion), Palócok (Pelazg). (*Lásd Varga Csaba - Ógörög: régies csángó nyelv. Aczél József - Szittya görög eredetünk.*) Ezért a Nicolaos, Miklós nevet is csak Magyarból lehet helyesen megfejteni. *(A dob és Nap a családnevekben: Doba, Dobó, Dobos, Napfényi, Napkori, Naprágyi. Lásd Magyar családnevek.)*

Sokszor az „L” díszítőhang. Például bódé – boldé, bókol – bolkól, ágy – álgy. (*Lásd Cz-F „L” betű cikkét.*) Ezek szerint, következően áll a kép: **MiKLóS – MaGLoS – MaGoS**. Ez a Mikes név, és „L” toldalékkal Mik*l*ós. **MiKeS – MaGoS. MiKLóS – MiKuLáS**. Ennek is Magyar vonatkozása van, mivel a Mikulási ajándékozás pont a Nyilashoz köthető, ugyanúgy mint Karácsony is. Az ajándékozás az ingyen való adakozás. Ez szorosan kapcsolódik a Naphoz, a Fény forrásunkhoz és a Nap-, avagy Fény kultuszhoz. A fénynek részelemét Magyarul fénymagnak hívják. Különben a „P”-é kiesésével és hangugrással Naploka – Naloka – Nakola – Nikola. Ez egy kicsit erőltetett, de csak a Magyar változatból magyarázható. Az már nem erőltetett hogy fordítva KoLoS<->SoLoKa! Vagy LaoS<->SoLe! És nép – Nap!

(Szoloka, esetleg itt Szolnok rokonítható. Tudva hogy van Szoloncka, Szolokma, Szolotyán is.) A Sol, Sole (szól, szólé) Nap jelentésű, legfeljebb L<->R váltás történik. Szanszkrit Surya. R-N váltással pedig Sonne Németül, Angolul Sun. Ezek a Magyar sün (Sun) és sül (Sol) szavakhoz rokoníthatók. Fordítva sol – lus(z) – lux (luksz), fény értelemmel. Magyarul ez luca. LuCa<->CSiLL, csillám, csillár, csillag. A **„fényt hozó”** neve Luci-fer! Latinul Lux Fere! A „fer, fere” a Magyar bír, bíró, bírni. Ez Angolul „to bear, bearer”. Aki elbír, hordoz, visel valamit. Így hát, Lucifer a Fény Hordó, a Fény Biró. (*Lásd wikiszótár Lucifer, -fer, bēriz cikkeit.*) Hagyományosan Lucifer az esthajnalcsillaggal azonosítható, más néven Vénusz. L->N, visel*(ő)* – visen – vénusz – fényes, fényös – fény-ős. (Surya = szórja. Sur = szór, szóró. Fényszóró. Egyben szúr, szúró is.)

Érdekességként lehetséges egy sol-om – soly-om – Nap Madár kapcsolat. Azonban, az biztos hogy K->H s majd L->R váltással **KoLoS – HeLioS – HoRuS – HRiStos – CHRiStos – KRiSZTus**. Ami valójában **KRiSZTuS – KöRoSZTóS**, ahol **KeReSZT – KöRoSZTó**. *(Lásd Varga Csaba - A Latin kincsesbánya 14. old.)* Az Ördög, Lucifer és a pokol kapcsolata a Nap fogalmának összevegyítéséből jön létre. (Po-kol – hel, hell. Mint gu-***rul*** – roll, su-(*r)**run*** – run, nyu-***galom*** – calm vagy akár ***gyil***-kol – kill, ***azon***-os – same, ***hasz***-on – use.) Germán nyelvekben a pokol Angolul „Hell”, Német „Hölle” s **Hol-**land „hel”. Norvég és Svéd „helvete”, Finn „helvetti”. Ez pont Svájcnak nevét adja ki, Helveti, Helvetia. Mert ők a „pokolban” laknak. Avagy, alul, lent a völgyben. Ez Hollandia neve is Hor – land. Hor mint horpadás. Hortobágy nevének is ez a jelentése. Alföld, magyarán. A Görögöket is azért hívták így, Hellas. A Magyar pokol szónak gyöke, a pok, Angolul ez „pocket”, zsebet jelent. (*Lásd Varga Csaba – Az ősnyelv titkaiból SZAK szócikkét 8. old.*) Különben, szembetűnő, hogy H->K és V->P torzulással, s majd hangcsuszással PoKoL – HeLV(eti). A „hel, hell” a Magyar „al” (alsó, alul, alant) szavunk „h” hangvesztéssel. Ez a hal, holt, hál szavakra utal. A Latin „infernus” is alsót jelent. A Magyarokról tartják hogy „Napimádók” voltak. Valójában fényimádók!!! A Magyaroktól, Mágusoktól és a pusztai nemzetektől származik a Fény vallás! Aminek egy lerontott változata, a „napimádat”. A mai „kereszténység” ennek torzult változata. Itt visszautalva Jézusra, aki az Igazság Napja és a Győzelmes Nap. Sol Iustitie és Sol Invictus. *(Lásd János 8:12)* Kolosváron fut át a Szamos. **SZaMoS – SZáMoS – SZeMeS**. A Nap a mindent látó szem! Shamash (Samas) – Sumér napisten. A Napnak párja a Hold. A férfi és a női minőség. *(Lásd Varga Csaba – Szavaink a múltból, 56. o.)*

„A mezopotámiai Nap-Isten neve SAMAS, megtaláljuk a Szamos folyó nevében. A NAP szó minden változás nélkül maradt fenn a magyar nyelvben mint nap és mint Napoka, Kolozsvár ősi nevében, amely magába foglalja a nap és a kő szavainkat.”
(Botos László – Hazatérés, 191. old.)

Kolosvár – Körösvár. Kolos – Hollós. A „kol” szógyök és Kolosvár nevének fogalmi kapcsolata nagyon szoros. Egyik legfontosabb és legtitokzatosabb, holott ismeretlen összefüggés, pont a KoLoS – Ho*(l)*LóS. Itt született az utolsó Magyar király, Hollós Mátyás, azaz Mátyás Király. Ez sem merő véletlen. A holló igen jelentős jelkép a Magyar műveltségben, de ez most nem tartozik ide. Benne van nem csak a Hunyadiak címerében, hanem a Pálos rend címerében és az erdélyiben is például. A varjú és a holló sokszor felváltja egymást, a varjú mint egyfajta kisebb holló jelenik meg. A holló a világok közti átjárására, átívelésére képes. Egyfajta kapocs, az emberi és a túlvilág között.

„Kolozsváros olyan város, a kapuja kilenc záros.” – tartja a nóta. A zárt kulccsal zárják. KoLoS – KuLCS. *„Kapuja kilenc záros”* – kapuja „kilincs” záros. KiLeNC – KiLiNCS. Angolul kilincs – „clench” (klencs). A „clinch” kulcsolást, kapcsolást, csatolást jelent. Maga a Kolos név adja ki „N” díszítőhanggal a kilenc és kilincs fogalmát. KoLoS – KiLe*N*C – KiLi*N*CS. Mindegyik kerekségre utal. Mint ahogyan a kolinda értelme sem más mint körmenet. Az ind, inda az indulatra, indulásra, indításra utal.

A mozgás fogalma, ind = ing. A kaláka is hasonló fogalmat fejez ki, a körbe forgó, kölcsönös segítést. Más példák: **kol**dus – aki koldulva körbe jár, ***KuL***logva ***KéR***egetni. A **kal**óz ugyan csak körbe hajózza be a tájat. A KéRés csak körkörösségre mutat. Ezennel kimondhatjuk, **Kolosvár – Körösvár**. Az irány újból fordított, nem a Latin „clus, claustrum" a névadó, hanem a Magyar kol – kolos – körös. Mert ha nem jön be a Görög magyarázat, adnak egy Latint... Csak Magyar ne legyen. A kolostor fogalma ugyan az, egy körbe zárt hely.

„A magyar krónikák "Kluzának" hívták ezeket a mesterségesen csinált gátakat. A célja a kluzának az volt, hogy visszatartsa ezen akadályokon belül a nem szívesen látott személyeket (…) " „(...) Tudum birodalmát egy mély és széles árokkal körülvonta, ez volt a „kluza". A fennmaradt térképek szerint, csak két út vezetett ki az Avar Birodalomból. Az egyik észak, a másik délfelé. Az északi kijáratnál egy Kolos nevű falu létesült. Jelenlegi neve Hradistya. A déli kijáratnál a falu neve Nyitra-Kolos. A „Kolos" név régebbi névből, a „Kluzá"-ból (latin: clausura) ered. (Botos László – Hazatérés, 87. old.)

A kol szógyök a kör, kerekség, görbeség fogalmak megnevesítője. KoL = GaR. G->GY, GaR->GYöR. **KoLoS – KaLoCS***(a)* – **KaLoT***(a)* – **KeRCS – GYőR**. A győr = gyűr(ű), mivel a fal gyűrűként veszi körül a várost. Ha Kolosvár neve a Latinból származna, akkor Kalocsa, Kalota és más hasonló nevek is ugyan abból a Latin gyökből kellene származniuk. Mintha a Kárpát-medencében senki, soha sem beszélt volna Magyarul, vagy nem is éltek volna Magyarok. Mert az egésznek ez is a lényege. Az ősit, az eredetit eltörölni. Különben Angolul bezárni valamit az „to close". Kiejtésben „klouz", hasonló a Kolzs-ra. Latinul ez „claudo", ami a Claudio névre hasonlít. Kolozsvár Latin neve Claudiopolis. A körkörösség fogalma újból a Magyarból származik és nem fordítva. A Latin az átvevő és a Magyar az átadó. A kerek Latinul „rotundus", Angolul „round", Németül „runde". Fogalmilag csak a Magyar változatok alkotnak egy egységes egészet.

A névadás nem csak fogalmilag bicsaklik, hanem következetességben is. Kolozs község Kolozs megyében van, ahol Kolozs(-fürdő) található, úgy 18 km-re Kolozsvártól. „Románul" ez „Cojocna" (Kozsokná) Régebbi neve a fennmaradt iratokban Kolozsakna, innen jöhet a „Román" elnevezés. Összevonással Kolozsakna – Kozsokna. A Kolozs név másutt is megtalálható. Kolozs megyében: Kolozskorpád („Románul" „Corpadea" – Korpodéá, a korpád torzulásából.). Kolozsborsa („Románul" „Borşa" – Borsá). Kolozskovácsi („Románul" „Covaciu" – Kovácsu. Később „Făureni" (Föurénj). Kb. Kovácsi, Kovácsos. Faur(fáur) = kovács, făuri(föuri) = kovácsolni). Kolozsbós („Románul" „Boju" – Bozsu). Kolozskara („Románul" „Cara" – Kárá). Kolozsgyula („Románul" „Giula" – Dzsulá). Kolozstótfalu („Románul" „Tăuți" – Töucj. Kb. Tóti).

A kérdés feltevődik: miért egyik sem az „ősi" Napoca (Napoka) nevet hordozza??? Főleg hogy éppen a Kolozs név kerül elhagyásra. Azt nem is kell említeni hogy Kolozskovácsi nevén kívül egyik név sem jelent semmit „Románul". Az is a Magyar név fordítása. Ez vonatkozik a havasalföldi és moldovai részekre is. Példák: Craiova – Krájová, eredetileg Királyvár. Királyvár->Királyvá->Krályvá->Krályová. Ez Havasalföld fővárosa. Moldova fővárosa Iași (Jásj). Ez Jászvásár. Ezt már annyira letagadni nem tudják, a Jász kapcsolat túl szembetűnő. Ez volt a Jászok földje. A Prut folyón túl található Chișinău (Kisinöu), ami Kisjenő (Jenő Jász törzs). Ezentúl, a Kolos név szerte a Kárpát-medencében jelen van: Kolostanya, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Felvidéken Apátkolos, Nagykolos település része. Szlovakul „Klížské" (Klizske), Klíž (Klizs). Kiskolozsvár, Őrvidéken. A kulcs Latinul „clavis" *(Lásd Cz-F szótár Kulcs szócikkét)* A K-L gyök fordítva L-K. Ez kiadja a luk, lak, lék szavakat. Ez a bizonyítéka hogy ez egy eredeti Magyar szó, s nem „Latin". A lok, lokás, avagy lakás nem a Latin „loc" átvétele, pont fordított az irány. A lok, lak, lék (lyuk) a K-L gyök fordulata. KoLoS – LoKoS – LaKáS<->SZéKeL, Székelő, azaz Székely. Torzulás által LoK<->HeL(y). A Napoka – Kolosvár névváltás valószínűleg a település fallal való körbevétele után történhetett. S így lesz a Naplakából Körösvár – Kolosvár.

Kolos – Köles – Koloxais. Ha mind ez elégtelen lenne, még mélyebbre is lehet hatolni. Az előző részekre utalva egy kicsit, nem csak ikerség, azaz kettősség alkotja a Magyar nemzetet, hanem hármasság. (Lásd második rész) Ez nem is lehet másképp, hiszen hármas kiterjedésű világban élünk. Magasság, hosszúság, mélység. Reggel, délbe, este. Gyermek, felnőtt, öreg. Nem utolsó sorban a szent háromság, Teremtő Atya, Szűz Anya és Fiú. A pusztai, lovas-nyilas nemzetek eredetéről a Görögök jó néhány mondát megőriztek. Az egyik változatban, mint számos Magyar népmesében, három testvérről esik szó. Nevükön Arpaxais, Koloxais és Lipoxais. Ha az -ais végződésnek tekinthető, akkor Arpax hasonlóságot mutat Árpa, Árpás, Árpád nevekkel. A Kolox a Kolos, Kalota, Kalocsa és a Lipox a Lipót, Lipóc, Lipony nevekkel. Létezik ám egy különleges népmese, amely három testvérről szól és ugyan csak nagyon hasonló neveket viselnek. Ez a „Köles" című mese, főhősei Árpa, Köles és Zab. *„Egy királynak három fia volt, az egyiket Árpának, a másikat Zabnak, a harmadikat Kölesnek hívták." (Vita Zsigmond – A vak király. Magyar népmese-gyűjtemény. 1943)* A Görög feljegyzés, amelyet Herodotus rögzített, így hangzik, Télfy János (avagy Télfy Iván 1816 – 1898) tolmácsolásával: *„ezen földön, mely pusztaság volt, született először egy ember, kinek neve volt Targitaus. Ezen Targitaus szüleinek mondják lenni – noha nekem hihetlent mondanak, de még is mondják – Jupitert és Borysthén folyójának egyik leányát. Ilyen nemzetségből született legyen Targitaus; ebből pedig származott három fiu: Lipoxais, Arpoxais és Kolaxais, a legfiatalabb. Ezek uralkodván, az égből lehulló arany műdarabok; eke, járom, kétélű fejsze és csésze estek a scytha földre. A legidősebb első volt ki ezt látta s gyorsan oda szaladt, fölakarván venni; de az arany, midőn hozzá közeledett, égni kezdett. Ez visszavonulván, a második közeledett oda, és ugyanaz történt. E kettőt tehát elűzte az égő arany; de midőn a harmadik, a legifjabb, hozzá lépett, elaludt és azt elvitte magához. A két idősebb fivér megtudván ezt, átadták az egész országot a legifjabbnak."* E történetbeli Arpoxais és Kolaxais talál az Árpa és Köles nevekkel. A Lipoxais is a Zabbal, mégpedig egy L->Z, P->B torzulással. LiP – ZaB. (L->Z torzulásra példák: szemel – szemez, síel – síez(ik) (síelni – síezni), porozás – porolás. Parazita – paralita, ZiTa – LéT. Azaz párhuzamosan létező. Latin-Germán lot, lotto = sors.) A végén meg van jegyezve: *„Mindnyájoknak a nevök pedig Skolotok a király melléknevétől. De a görögök scytháknak nevezték el." (Télfy János – Magyarok őstörténete, Görög források a Scythák történetéhez, 1863. 13-14. old.) (Régi magyar családnevek szótára, 2009)*

Egy másik változatban a Szkíták, maga Herkulestől (Heráklesz) származnak. *„És szóval állítják, hogy az Óceán a napkelettől kezdve foly az egész föld körül, de tettleg be nem bizonyítják. Innen érkezett legyen Hercules a most Scythiának nevezett országba; mert zivatar és hideg lepte meg s ő betakarván magát oroszlánbőrrel, elaludt; kanczái pedig, melyek szekeréből valók voltak, ezen idő alatt legelvén, eltűntek isteni végzés által. A mint Hercules fölébredt, kereste, bejárta az egész tartományt s végre megérkezett az úgynevezett Hyläa földére. Itt talált egy barlangban bizonyos félszűzű kéttermészetű viperát; melynek felső része az alfélig nő, alább pedig kígyó. Látván és csudálván őt, kérdezte, valjon látta-e valahol eltévedt lovait. Az pedig válaszolt, hogy nála vannak, s nem adja neki vissza, mielőtt vele nem közösül. S Hercules közösült vele ezen bérért... (…) Végre visszaadván neki mondá: „Ezen kanczákat, melyek ide jöttek, megőriztem a számodra. Te viszont jutalmat adtál; mert három fiam van tőled. Magyarázd meg, mit kell nekem velők csinálnom? (...) ...ő pedig, mondják, erre válaszolt: „Ha férfiasodottakká fogod látni a fiukat, nem hibázhatnál ezt cselekedve: a kit látandsz közölök, hogy ezen íjat így feszíti, és ezen övvel így övezi magát, azt tedd ezen országnak lakosául. A ki pedig közölök e munkában, melyeket parancsolok, fogyatkozni fog, küldd ki az országból. Ezt cselekedvén, magadnak is lesz örömed, s kívánságaimat is teljesítended. Ő tehát feszítvén az íjak egyikét, mert eddig kettőt szokott viselni Hercules, és megmutatván az övét átadta az íjat és az övét, melynek végeresztékén arany csésze függött, s ezt átadván, eltávozott. A nő pedig, midőn született fiai férfiasodtak vala, s részint neveket adott nekik: az, elsőnek, Agathyrs, a másodiknak, Gélon, s a legifjabbnak, Scythes; részint megemlékezvén a megbízásról, végrehajtotta a parancsokat. Ugyanis fiainak ketteje, Agathyrs és Gélon, nem lévén képesek kivinni a kitűzött feladatot, elmentek az országból, kihajtatva anyjok által; Scythes pedig, a legifjabb, véghezvívén azt, megmaradt az országban. És Scythestől, Hercules fiától, származtak a scytháknak folytonos királyai; s azon csésze emlékezetére még mostanig is az övékről lefüggő csészéket viselnek a scythák." (Télfy János – Magyarok őstörténete, Görög források a Scythák történetéhez, 1863. 15-16. old.)*

A két monda nem csak egymást igazolja és kiegészíti, hanem azonosak. Ha azonosnak vesszük Targita*us*, Targita*os* és Hargita neveket, és a két monda is azonos, tehát Targitaos Herkules, akkor Hargita Herkulessel is azonosnak kell lennie. TaRGiTa – HaRGiTa – HeRKuL(es). Például, ami a Magyarban HáRom, az TRi más európai nyelvekben. (H->T: HaR*sona* – TR*ombone*, HőMéRő – THeRMos, HaNg – ToNe.)

Tudni illik: Jupiter és Zeusz ugyanaz. A Koloshoz visszatérve, a Kolox, az -ais végződés, és a Scol-*ota* egy és ugyan az. KoLoS – SKoL. Ami Scythes, az Szkíta, Székita, tehát Székely. A HeRaKLeS, HeRKuLeS – öRöKLéS!!! Hargita = Magas Hegy! HaR = magas. (Harang – har-hang, harsona – magas hangú kürt, harag – emelkedett állapot. Vagy a hír is!) GiTa = HeGY. G->H & T->D->GY torzulással, HeGY->HeD->GeT.

„Kétség sem merülhet fel tehát azirránt, hogy a görög nyelv sajátosságai szerint lejegyzett Thargitaosz név azonos a Hargitával. Következésképp: a székelyföldi hegylánc Hargita szkíta őskirálytól kapta a nevét. Következésképp: a székelység Hargita szkíta őskirály népe, és évezredek óta él ősi szülőhelyén. Vagyis a székely-magyar nép azonos az ókori szkítasággal."
(Grandpierre K. Endre – Történelmünk központi titkai, 193. old)

Decebal – Dizabul – Alaric (Al-reiks). A Kárpát-medence egy fészek. Ide meglehetősen nem egyszer tért vissza a Turul, a Szent Sólyom madár nemzete. De betojt ám ide a kakukk is. A kakukk tojásból megszületett fiókák lázasan bizonyítgatják ősiségüket. Mindent fonákjára fordítanak kényszerűségből, mert a tények az igazságot tárják fel. Ahogy a Kolosvár és Napoka név az ősi Magyar nemzet Mag nyelvén van és értelmezhető, úgy a történelmi személyekké is. Vegyük például a legismertebbeket, Decebal és Burebista neveit. Gunnar Heinsohn történet kutató szerint a két történelmi személy, Decebal és Alarik Gót király, azonos. *(Lásd Gunnar Heinsohn – Goths & Getae: Are They The Same? 25, 26. old. És ITT.)* Az „Al Reiks" Germán értelmezésben „mindenek királya". Ami Magyarul nagy király, vagy királyok királya lenne megközelítőleg. Odin főistenség neve még Alfater (Alfaðir), a minden, mindenség, mindenek Atyja. Igen ám, de Tóth Gyula Alarik Gót királyt Atilla királlyal azonosítja, mint ahogy a Gótokat is a Hunokkal!!! *(Tőth Gyula – A kitalált középkoron túl, 2013)* Újból, ha A=B és B=C, akkor következik hogy A=C. Nyugodtan kijelenthetjük hogy: **Decebal=Atilla!** Atilla név változata az Etel, Etelle, amit Etzel-nek is írtak, ahogyan a Decebalt Dizabul-nak. Etzebal – **D**etzebal – Decebal. De mit is jelenthet akkor a Decebal? Bontsuk fel.

Az első része a „dece, dise" – minden, mindegyik, mindenki, összes jelentésű. Makedón „siot, site" (сиот, сите). Fordítva szit – tisz – disz. Spanyolul a minden, mindegyik „cada", egyezik a Latin „cata" és Görög „kata" szavakkal. Fordítva cada<->dece. Ez Franciául „chaque". Lettül „katrs". Angolul ez az „all, every, everything, everyone, each" fogalmaknak megfelelő. Oroszul minden az „kazhdyy" (каждый), Ukránul „kozhen" (кожен), Lengyelül „każdy". Kaz – köz<->szék, szak. Ellentétes értelmet mutat. (Közös mint azonos és szak-asz mint részlet.) Ez a „kaz" található a Kazak, Kozák nevekben. *(Lásd Cz-F „kaz, kazal" szócikkeit)* Egy másik szó a mindenre Spanyolul a „todos" is. Ez Olaszul „tutto", Franciául „tous".

„Sumirológusok e szó értelmét a sémi-akkád értelmezés szerint olvasták, és nem ejtik DIS-nek, hanem ISTEN-nek, mely jelentése „Egy". A sumír nyelv a DIS szóval fejezi ki az „egyetlen"-t, vagyis az „Isten"-t. Dr. Badiny rámutat arra, hogy a magyar szó „dics", a sumír DIS szóból ered, melynek régi jelentése „az egyetlen" volt." (Botos László – Hazatérés, 186. old.)

„DICS (1) (di-cs) kiavult ige, melynek részesülője dicső maiglan él. Egy 1592-diki kéziratban olvasta Kreznerics: "Dichtessék az ü szent neve." Származéka: dicsekszik vagy dicsekědik, mint a men, vesz, ver, tör, igegyökökéi: menekszik, veszekszik, verekszik, törekszik, vagy menekědik, veszekědik stb.Talán rokonnak tekinthető a latin dico, hellen deik-nu-mi stb." (CZ-F szótár)
„DICS (2) (a di gyökből származik s a dísz szóval rokon) fn. tt. dics-et. Jelenti a hírnek, tiszteletnek, és hódolatnak magasabb fokát, mely valódi érdem, s kitünő tulajdonság jutalma szokott lenni. Másképp: dücs. Ez elhanyagolt szó helyett sokáig dicsőség szóval éltek; ma azonban újra divatba jött." (CZ-F szótár)

A Bal (Bál) annyi mint uralkodó. Magyar Baló, Báló, Balla, Balló, Balog, Balos, Bálos stb. családnevek őrzői ennek. A bál jelentése, fény, fehér, világos. Szláv nyelvekben ez „biel, belo, beo". A Béla nevünk is fényest jelent. BéLa<->aLBa, ami Latinul fehér. *(Lásd Baál istenség. Práczki István - Szittya-Magyar ősnyelv 8, 22, 37. old.)*

„(...) a kereszténység előtt a kárpát-medencei ősnép körében a Bal, Baal, Bel forró imádata szélesen kiterjedt gyakorlat volt. Csupán Csonka-Magyarország területén 58 földrajzi név kezdődik „Bal" vagy „Bel" előraggal, úgymint Bálványos falu, Bélmura, Bakony-Bél, Balaton. Balaton jelentése egyébként „Baal Isten tava"." (Botos László – Hazatérés, 99-100. old)

Aki, vagy akik, viccből kitalálta hogy Decebal (Decsebál, Décsébál) nevének értelme „Dicső Pál", nem is tudta milyen közel járt a valósághoz. Mert az vagy **Dicső***(séges)* **Bál**, azaz uralkodó, ami csak a legfelsőbb méltóságot illethette; vagy, az Egy(etlen) Bál, azaz uralkodó, az összes uralkodó uralkodója. Királyok királya. Ez a kifejezés is a pusztai, lovas-nyilas nemzetekre volt jellegzetes! „Dicsőség a Királynak", „a Dicső Király" mondták egykoron. Egyébiránt NaP<->BáL! (P<->B és N<->L-R hangváltással. BáL->PáL – PáR, PiR. Mint PiR*ítás*, PiR*kadat* vagy PiR*os*. Angolul a „pyre", kb. „pájör"; fáklya és a „fire", kb. „fájör"; az tűz. Napnak párja a Hold.) Egyik rege változat szerint a Székely(Szkíta) – Hun – Magyar nemzetek Naposz és Pálosz (Napos és Pálos) ikertestvérektől származnának. (Pálos – Bálos) A Kárpát-medence csak úgy hemzseg a „dise, dece" hangzású nevektől. Ahogy szinten jó számmal található a Magyar család nevek között is. Ilyenek mint: Dés (Dézs, Dézsi, Derzsi), Décs (Decs, Décsei) vagy Dezse. D->B, Bécs, Bács, Pécs stb. Becs, becses, becsben tartani annyi mint dicső, dicsőséges, dicsőíteni. Ha azt vesszük hogy az Ógörög „boüliosz" [βουλιος] bölcset jelent, akkor a Decebalos, Decebulos lehet Dicső Bölcs is. *(Lásd Varga Cs. - Egy ókori Magyar tájnyelv 2. és 12. old. Szöllősy Z. - Az Erdély-i dákok története 16. old. Práczki I. - Eltűnt évszázadok nyomában 20, 32. old. Práczki I. - Szittya-Magyar ősnyelv 8, 22, 37, 70, 84, old. Práczki I. - Honfoglalás vagy bejövetel? 29. old.)*

Burebistas, Byrebistas, Boirebistas. Újból meg kell jegyezni, aki, vagy akik viccből kitalálták hogy Burebista neve „Biró Pista", nem is tudta milyen közel jár az igazsághoz. Megint a Magyar észjárás éleskedik. A „Bure-, Byre-, Boire-" igen is meglehetősen a Magyar bíró! Ne feledjük hogy a Magyar királyok világbírák is voltak egyben. A bíró gyöke a „bir", mint az aki valamit elbír, megbír, felbír. Azaz becsül. Ebből származik a bíró, bira, bíráskodás fogalma.

„BÍRÓ, (bir-ó) fn. tt. biró-t, tb. biró-k, vagy szokottabban: birák. Személyragozva: birám, birád, birája stb. Eredetileg, aki hatalommal, törvényhatósággal bír mások fölött. 1) Általán oly személy, ki akár hivatalból, akár hivatlanul mások tettei, müvei fölött itél. (…) 2) Bizonyos községnek, falunak, városnak főnöke, s az illető tanács elnöke. Falusi, városi biró. Öregbiró. (…) 3) Törvényhatósági személy, kinek hivatalos kötelessége a köréhez tartozó peres ügyekben itélni. Országbiró. Szentszéki birák. Fő-, alszolgabiró. Álbiró. Itélő biró." (CZ-F szótár)

„BIZTOS (biz-t-os, biz-at-os) fn. tt. biztos-t, tb. ~ok. Hivatalbeli személy, vagy kereskedelmi, gazdasági tiszt, szolga, ki meg van bízva, hogy bizonyos ügyekben eljárjon. Királyi biztos; megyei biztos; úti biztos; városi biztos; boltbiztos, kereskedelmi biztos, rendőrségi biztos.„ (CZ-F szótár)

A „-bistas„ lehetősen a „biztos" szónak hangtani változata. Régente biztosnak hívták azt a személyt kivel vagy kire valaminek végrehajtását megbíztak vagy rábíztak. Régen még volt csendbiztos. Hasonló a főbiztos, hadbiztos, népbiztos stb. Meglehetősen ez a későbbi ispánnak, főispánnak felelhető meg. Az ispán egy terület, vármegye fővezére volt. *„Az ispán szép régi magyar (pannon, hun, szkíta) szó, s például Hispánia sem egyéb, mint Ispán-ia (eleink által bevezetett ispán rendszerről). Az ispán szó pedig két szó összetétele: is és bán. Is = ösz: mind, együtt, ugyanúgy (ógörög isza [ισα] = egyenlően, egyformán), pán = bán. Bán jelentése: aki bánik valamivel. Bán a perzsa nyelvben: bánó, aki valamivel bánik. Ösz-bán: mindennel bánó." (Lásd Varga Cs. – Nádor) (Lásd Cz-F szótár Ispán és Bán szócikkeit.)*

Ezennel, **BuReBiSTaA – BiRóBiZToS**. Ha azt figyelem előtt tartjuk hogy a Görögben a „v"-t „b"-nek írják, például a Byzantium az „Vizantium" (BiZáNC – ViZaNT- – VíZöNTő!) vagy a vazallus*(!!!)* az Basileus, amit ők uralkodónak, császárnak(!) mondanak; akkor a Biróbiztos akár lehet Várbiztos is. A Székely főúraság neve, rabanbán is szóba jöhet. Akkor BuReBiS – BiRóBáN – RaBo*n*BáN.

Ahogyan hangugrással Kapetan (kapitány) – katepan (katabán). Ha „kata” = ösz, akkor az ispánnal egyező fogalom. Esetleg csatabán, egy főhadvezér. *(Lásd még Szöllősy Zoltán - Az Erdély-i dákok története 9. old.)*

Salmoxis – Samolxis – Szamolxisz. A történet szerint Samolxis a Dákok szellemi, vallásos vezetője volt, akit majd istenségként tartottak nyilván és tiszteltek. Samolxis Pitagorász (Püthagorasz) szolgálatában töltött jelentős időt, kitől eltanult egyet s mást. Pitagorászt a matematika atyájának tartják. Akkor vajon mit tanulhatott tőle Samolxis? Főleg hogy ez a Samos (Számosz) szigetén történt. Könnyen észrevehető, SaMoS (SáMoSZ) – SZáMoS, és SaMoL*xis* (SZáMoL*xis*) – SZáMoLoS. Az aki számol, számokkal foglalkozik, a számokat ismeri. Mint ahogyan kalapos, táncos, kardos. *(Lásd Szöllősy Z. - Az Erdély-i dákok története 10, 11. old.)*

Sarmiseget – Sarmisegetuza – Sarmisegethuza. S ha mind ez nem lenne elég, ráadásul bökkenőként, a hírhedt Dák birodalom állítólagos fővárosának neve is könnyen Magyarul értelmezhető. Két lehetőség van: az első hogy a Sarmisegetuza valójában Sarmiseget és az „-uza” toldalék. Ebben az esetben a toldalék elhagyásával **SaRmiSeGeT – SZáRMiSZiGeT**. A második, ha az „-uza” is a név része. Ilyen esetben két névváltozattal állunk szemben, Sarmisegetuza és Sarmisegethuza. Tudni kell hogy a „h” hang sokszor halk, például juh, méh, céh stb. Ezért az írásban kikophat. **SaRMiSeGeTHuZa – SZáRMiSZiGeTHáZa**. A -sziget és -háza végződésű város vagy település név eléggé gyakori a Kárpát-medencében. Példák: Máramaros-sziget, Szilagy-sziget, Kun-sziget. Kraszna-háza, Battyán-háza, Bihardancs-háza. Ha nagyon hajszálhasogató akarna az ember lenni, akkor még ennél is jobban lehet bonyolítani a logikát. Ilyen módon a névből megmarad a Sarmiseg- mint Származseg (Pl. Kalota-szeg, Körös-szeg, Eger-szeg. Szeg = szék!) és az -ethuza lehet „etháza – egyháza”, arra gondolva hogy tömérdek „-egyháza” van e tájakon. (Nyíregyháza, Dunaegyháza, Szentegyháza stb.) Persze, számba véve egy lehetséges egy->eg->ed->et torzulást. Eredményül **SaRMiSeGeTHuZa – SZáRMiSZeGeGYHáZa** változatot kaphatjuk. Akárhogy csűrjük-csavarjuk, csak Magyarul, a Mag nyelvén lehet megtenni. A lényeg a torzulások megértése. Lehet kiokoskodni a dolgokat, de világosan látszik hogy a torzulások a Magyarból történtek, ezért csak Magyarul lehet őket visszafejteni. *(Lásd Szöllősy Z. - Az Erdély-i dákok története 6, 18. old., Barabási – Hol vagytok Székelyek? 350. old.)*

Ugyan az a helyzet áll itt fenn mint Amerikában, ahol minden az őshonos lakosok, az úgy nevezett Indiánok, nyelvén van. A helységek, tavak, városok, de még az újonnan megalakult államok nevei is. E tájakon a **MeGY***ék*, **MaGY***ok* azaz **MaG***ok* nevei általában az ott élő nemzetség nevét hordozták, hordozzák. Szilágy – Sălaj (Kb. „Szölázs”), Szörény – Severin (Szévérin), Hunyad – Huned (Hunéd). Hunyadvára – Hunedoara (Hunédoárá), ami Vajdahunyad. Bánffyhunyad – Huedin (Huédin). S ezek után, állítólag, a Hunyadiak „Románok” voltak... Benne van a **HUN**, hogy a vak is látja... Hunyadi Jánost Iancu-nak (Jánkú) hívják, ez a Magyar Jankó, ami a János kicsinyítve. Női párja: Janka. A név alapja a „jó, ja”. Ján – Jám, János – Jámos. J->GY, Gyámos. Nem-e gyámjaink voltak Hunyadiék? *(Lásd Cz-F Gyó, Jámobor)* A MáTYáS – MéDeS – MaGoS. Magokat őrző, szóró. Gondoljunk Mátyás Király védelmező tevékenységeire, mint a vármegyék, ispánságok erősítésére. A város nevek is a Magyar áthallásból erednek. Kezdjük az olyan viccesebbekkel mint Nagybánya – Baia Mare (Bájá Máré), ami „nagy fürdő”-t jelent. A bánya – baie (bájé) áthallás miatt. Valószínűleg a betűnkénti olvasat miatt, bánya – bánia – baia (bájá, „a fürdő” jelentessél). Így lesz a Magyar Nagybányából „Nagyfürdő”. A Német Frauenbach a régi Asszonypataka elnevezésből van. Az ember értené, ha a Baja név torzulna „bájé”-ra, de hogy lesz a bányából fürdő...? Különben a Kisbánya az Chiuzbaia (Khjiuzbájá) semmi jelentessél. Körösbánya meg Baia de Criș (Bájá dé Kris), mintha „Körös Fürdő”-t jelentene. Németül Altenburg, óvár, régi vár jelentéssel. Vagy Aranyosbánya az Baia de Arieș (Bájá dé Áriés). Németül Offenberg, kemence, kohó vár, városa értelemmel.

Aranyos – Arieș (Áriés) jelentés nélküli. A Járabánya egyenesen „Fürdőcske” lett. Băișoara (Kb. Böjisoárá), körülbelüli jelentése, Kis Fürdő, Fürdőcske. A Német Kleingrub, kis bányát jelent. Egy másik ilyen vicces névtorzulás, Gyulafehérvár, ami Alba Iulia (Álbá Juliá). A Gyulából Júlia lett! És így Gyulafehérvár Fehér Júlia! (Alba = fehér.) Németül Weissenburg, azaz fehér vár. Megjegyzés: valójában van a bánya és fürdő között fogalmi kapcsolat, ugyanis, mind kettő egy mélyedés. Ugyan olyan kapcsolat mint a szög és szeg, szék esetén (Lásd második rész). A fürdő Olaszul „bagno” (bánnyó), Németül „bad”, Angolul „bath”. „Románul” a fürdőkád „cadă” (Kb. kádö) vagy „vană” (Kb. „vánö”). Ahogyan Észtül „vann”, Lettül „vanna” és Litvánul „voina” a fürdő. A Magyarból való áthallásos átvétel nyilvánvaló, főleg ha tudjuk hogy a bánya helységeket régebben még aknának vagy oknának is hívták. Vízakna – Vizocna (Vizokná), most Ocna Sibiului (Okná Szibiuluj, azaz Szeben Oknája, Szebenokna.). Désakna – Ocna Dejului (Okná Dézsuluj, azonos jelentessél.). Aknasugatag – Ocna Șugatag (Okná Sugátág). **Tisztán látható, ahol az akna, ott az torzul; ahol a bánya, ott meg az.** Tehát Járabánya „Román” neve (Băișoara) valójában fürdőcskét jelent. *(Lásd Cz-F szótár Bánya és Akna szócikkeit.)*

A teljes jelentés nélküli hallomás-nevek csak úgy zúdulnak ránk. Ebből kilátszik, ha eddig nem volt elég világos, ki az átvevő és ki az őslakós. Vászoly – Vaslui (Vászluj), a Vazul név változata. Szűcsvásár – Suceava (Szucséává), Bodzavásár – Buzău (Kb. Buzöu), Segesvár – Sighișoara (Szighisoárá), Vajdakamarás – Vaidacămăraș (Kb. Vájdákömörás), Bonchida – Bonțida (Boncidá), Berény – Beriu (Bériu). A folyók nevei is színtiszta Magyar nyelven vannak. Szeret – Siret (Szirét), Tisza – Tisa (Tiszá), Sebes – Sebeş (Szébés), Körös – Criş (Kris), Maros – Mureş (Murés), Temes – Timiş (Timis), Olt – Olt. Mindegyik csak Magyarul érthető, értelmezhető. Mert a Szeret nem gyűlöl (Szer gyök: szer-etet, szer-elem.), a Tisza tiszta (Tisz gyök: ***tisz***t akit ***tisz***telnek. SZ->Z váltással tisz – tűz, a tisztító tűz. Vagy ***tisz***tás.), a Sebes nem lassú, a Körösök körkörösök, a Maros mar*(d)*os mint a kutya, a Temes tömös (tömött), az Olt pedig kiolt, beolt s elolt. Ezentúl, élt(et), old vagy áld. Fordítva (L-T<->T-L) kiadja az Atilla nevet. Igen is lehet hogy ennek régibb neve, „l” hang nélkül, Ete (Ethe) volt, ahogyan Orbán Balázs is leírja. *„Idább a Gidófalvával csaknem összeépült Éthfalva és Zoltán, mindkettőnek neve az ős előkorba vihető fel, mert Éthfalváé Benkő szerint Ethele hun királytól, vagy az Olttól, melynek régi neve Ethe vagy Ete volt. Zoltán pedig ily nevü magyar vezértől.” (Lásd Orbán B. – Székelyföld leírása, Háromszék c. fejezetben.)* Atilla neve, éTel, iTaL és íTéLő jelentést hordoz. A Duna másik neve Iszter – őstér, őstár. Nyugaton a húsvét – easter (Ang.). N<->R, STR-STN, iSTeN – iSTáR, őSTeN – őSTéR, őSTáR. Gondoljunk a „magos ég” kifejezésre! Ami magos (csillagos) és egyben magas. A család neveket csak kutyafuttában példázva: **Faragó** – **Fărăgău** (Förögöu), **Kovács** – **Covaci** (Kovácsj), **Lakatos** – **Lăcătuş** (Lökötus), **Sütő** – **Şuteu** (Sutéu), **Szabó** – **Sabău** (Száböu), **Szakács** – **Socaciu** (Szokácsju), **Szilágyi** – **Silaghi** (Szilághi). A legmurisabb hogy **Kinizsi Pál Kínai Pál!!!** Mivel a **Kinizsi** áthallásban, „**chinez**” (khinéz), kínait jelent. *(Lásd Janitsek Jenő - Magyar eredetű román nevek, Práczki István - Eltűnt évszázadok nyomában 4. és 41. old. Erdély településeinek Német és Román nevei)*

A szavak terén sem rózsásabb a helyzet. Egész szótárt össze lehetne írni az átvett Magyar szavakból. **Ábráz***olat* – **obraz** (obráz), **barla***n***g** – **bîrlog** („bürlog”), **beteg** – **beteag** (bétéág), **csúfol***n***i** – **ciufuli** (csufili), **fogad***n***i** – **făgădui** („fögödiu”), **ganaj** – **gunoi** (gunoj), **gaz** – **goz**, **gazd**a – **gazdă** („gázdö”), **kalimpa***l***ni** – **clămpăni** („klömpöni”), **kasz**a – **coasă** („koászö”) (**kaszás** – **cosaş** [koszás]), **kaszab***oln***i** – **căsăpi** („köszöpi”), **koliba** – **colibă** („kolibö”), **kormá***ny* – **cîrmă** („kürmö”), **kos***ár* – **coş** (kos), **kotor***n***i** – **cotrobăi** („kotroböi”), **kurta** – ***s***curt (szkurt), **moly** – **molie** (molié), **morzsol***n***i** – **mîrjioli** („mürzsoli”), **pocsék** – **pocit** (pocsit), **pötty** – **pată** („pátö”), **puszta** – **pustiu** (pusztiu), **rend** – **rînd** („ründ”. Mint sorrend.), **tagad***n***i** – **tăgădui** („tögödui”), **tekergő** – **techergheu** (tékhérghéu). *„S így tovább a végtelenségig.”* – Varga Csaba.
(Lásd Egyező Angol, Olasz, Román, Magyar szavak, Kolumbán S. – Magyar szógyökök a Román nyelvben, MagTudIn forrás)

Erdély – Eredelő – Áradaló. Az önmegnevezésnél is kilóg a lóláb. A „Román” Ardeal (Árdéál) egyértelműen a Magyar Erdély eltorzítása. Erdély nevének gyöke az R-D, ami az eRDő, eReDő, áRaDó (Lásd az első rész ráadásában.) Az -ély toldalék, (Pl. szeg-ély, kast-ély, es-ély) úgyhogy a Transylvania vagy Transilvania, ami erdőn túlit jelent (trans – túl és sylva – erdő) nem lehet helybeli önmegnevezés, nyilvánvaló külső. Az Erdély az önmegnevezés. Másrészt az E**rdél**y – E**rdel**ő ugyan olyan hangtani torzulás mint a **Szék**ely – **Szék**elő. A Székelyek bizonyára nem azért székelők mert „szék előttiek”, hanem mert székelnek! Társadalmi szervezettségük a szék. (Lásd a második részt.) Az Erdőelve valamilyen szokásos Latin írásos keveredés lehet. Ugyanis a Latinban a V és U azonosak. A másik hogy nagyon szegényes, így sem „ö” hang, sem jele. Így az „ö,ő” hangokat kénytelen más magánhangzóra váltani, legyen az „o,u” vagy „a”. Ezért lesz Erdély – Erdelő – Erdel***u*** – Erd*(ő)*el***v**e. Olyan mintha lenne Székely – Székelő – „Székelve”. A király is kerülő (körülő), nem pedig körelve! Tájnyelveken is például szó – szou, de már szó***v***al sza***v***al a sza***v***aló. Ló – lou, s a lo***v***al lo***v***agol a lo***v***as. Vagy kő – kou, s kö***v***es a kö***v***ezett út. S ha már a megnevezéseknél tartunk, miért nem használják az úgymond Gót, avagy Géta megnevezést, ami Kaukaland (Hochland, vagyis Hegyesország). *(Lásd Nagy Képes Világtörténet, IV. Kötet, IV. Rész, XI. Fejezet.)* Az is Magyar. A „kauka, hauha, hoch” (Angol „high”) a Magyar heg, hegy hangtani párja. A „land” a föld „n”-es változata. **Föld – fölö*n*d – flö*n*d – fla*n*d – la*n*d**. Tehát a Kaukland, néha Hauhaland, HegyFöld (hegységes föld, táj), vagy felföld. A **f*j*ord**, jo**rd**, ya**rd** is **föld**, ami „f” nélkül ö**ld->**ea**rth** (örth) Angolul és Németül „e**rd**e”.

A torzulások milyenségét nagyon fontos tudni, ismerni. Legyen az történelmi személy, folyó vagy település neve. **Ha nem tudunk MAGYARázatot adni a nevekre, tényleg lábunk alól húzzák ki a talajt.** S az őshonos lesz a betolakodó, és a kakukk tojás az őslakós. Ezt hevesen bizonyítgatják egy jó ideje, szerencsére sikertelenül ez idáig. Hogy ez továbbra is így legyen, képbe kell lennie az embereknek a megnevezésekkel. **A MAGságunk, MAGYARságunk az erényünk. Ezen áll vagy bukik minden.** A történelem vagy műveltséghamisítás, az idegen behurcoltak őshonosságának bizonyítékára szükséges. Így átírják a könyvek tartalmát, amelyek által átalakítják a köztudatot is. Az intézmények bástyaként, fellegvárként működnek. A káder szakértők valamiféle apostolokká válnak. **Nem utolsó sorban, időre van szükségük**, az ősök csak kellet éljenek valamilyen múlt korban... **Evvel megszületik az „üzemi” múlthamisítás és történelmi személyek gyártása.** Ez pedig a kitalált népek és falcs nemzetazonosságukhoz vezet. Egy dolgot azonban figyelmen kívül hagytak, hagynak, azért mégis **a Teremtés alapja az IGAZSÁG. S nem, a történelmet nem lehet végkép eltörölni.**

„A környező népeknek nincs történelmük. Tehát csak is a mi történelmünket vehetik el. Nyelvünket is.
Európa történelme egy zsákutcában van. Itt már rengetegen látják hogy iszonyú nagy a baj. Számos nyugati nyelvészt ismerek, lázasan tanulnak Magyarul. ***Mert a nyugati nyelveket se lehet megérteni a Magyar nyelv ismerete nélkül.*** *(…)*
Bűbájos dolgok. Szlovák, Nagy Morva birodalom. Nevetséges. Nem volt! Vagy a Románok, a Dákokra hivatkoznak.
Tudod kik voltak azok? Jó Magyar emberek! Az egész mulatság. S mi ezt tudjuk, s nevetünk. S őket ez zavarja, hogy bármit mondanak vagy igyekeznek, bárhova akarnak kapcsolódni, csak valamilyen népágunkhoz tudnak kapcsolódni vagy nyelvünkhöz.
S mi ezen röhicselünk. Ez bosszantja őket, mert a kisebbrendűségi érzés...”
~ Varga Csaba (1945 – 2012, ősnyelv és írástörténet kutató)

Hivatkozások: Czuczor Gergely, Fogarasi János: A magyar nyelv szótára. [1862.], Országh-Magay: Angol-magyar, Magyar-angol kéziszótár (1993), Olasz értelmező szótár, Angol értelmező szótár, Többnyelvű Szótár, Európai szófordító, Wikiszótár
Ajánlott források: Ősi Európa - Boór Ferenc, Zentai Ákos (Magyar Ősmúlt & Ősnyelv), Varga Csaba munkáinak rövid gyűjteménye, Az Ősnyelv, Varga Csaba (Magyar Ősnyelv & Ősmúlt), Varga Géza - Magyar Hieroglif Írás, Borbola János - Egyiptomi ősmagyar nyelv, Darai Lajos - Európa mi vagyunk!, Czakó Gábor, Végvári József, Magyarságismeret Alapjai, Szakrális Földrajz, Szakrális Uralom – Archiregnum, Tamana – Ősnyelv kutatás, Őstörténet és ősmúlt - Okrona Tamás